

Kuidas ja elad,
nõnda ja sured.

Kolm pilti surejatest.

Fr. R. Krentzwaldi oim.
Eesti NSV Riiklik
Raamatukogu

EA 5288

G. A.

„Inimestel on seatud, üks-
„kord surra, aga pärast seda
„kohus. — Siinmus on elawa
„Sumala kätte langeda.
(Ebr. 9, 27; 10, 31.)

Tallinnas.

Trükitud H. Mathiesen'i kirjadega.

1899.

Эстляндская Евангелическо-Лютеранская Консисторія сямъ
удостоверяетъ, что къ печатанію этой книги со стороны сей
Консисторіи препятствій не имѣется.

Ревель, Вышгородъ, 29-го Апрѣля 1899 г.

Ассессоръ: Э. Графъ Игелстромъ.

№ 550.

За Секретаря: А. Кёлеръ.

Дозволено цензурою. — Юрьевъ, 13-го Сентября 1899 г.

Kuidas sa elad, nõnda ja sured.

„Mis inimene iial külvab, seda
„tema ka leiab.“ (Mat. 6, 7.)

Üks waene inimene, kes patu petuse läbi ühe kaduwa asja orjaks saab, siis on ta ka tdeste selle ori. Seda asja seletagu siin meile need hinged, kes surma tunnil siit äralahkudes üht kurwa mälestust on järele jätnud, mis üsna kohkuma ja wärisema paneb. Esimine oli üks niisugune inimene, kes oma kallist armu aega maailma wiisi järel elas, selle würsti wiisi järel, kes rahwa meeled sõgedaks teeb. (Ewes. 2, 2—3.) Ta püüdis ja tahtis alati kaarti mängida, ja need olidki tema rõõm ja ajawiide. Küll pani Jumal oma armu nõuu järel teda haige woodi peale maha, et ta seal pidi Jumalat paluma hakama, Jumala ligi tulema oma meelt parandama, patust pöörama ja õndsaks saama; aga ta ei tahtnud! (Mat. 13, 34.) Kui ta oli kaua aega raskete haige olnud, siis kergitas Jumal tema haigust, nõnda et ta istuda wõis; aga ta pruukis Jumala armu kurjaste, ja hakkas oma woodi peal kaarti mängima. Aga Jumal nägi, kes mitu rumaluse aega ta juures oli sallinud, oli temaga kannatanud, et ta meelt pidi parandama; aga tema seda ei teinud. siis ütles: „**Sa meeletu, täna öösi tahan Ma su hinge nõnda!**“ (Luk. 12, 20.) ja nõnda ka tema suri teisel päewal ilma patustpöörmata. Et see ole üks kurb lugu?! Aga kuidas sa elad, nõnda sa sured!!!

Teine sarnane mees, kes oma elu aja oli raha ahnuses elanud ja viimaks oma haige woodi peal rahast kõige suuremat rõõmu tundis. Tal seisis kodu kaunis suur paberi raha pakk, keda ta iga päew omale näidata lastis. Üks lord pidi aga viimane olema, kus ta oma haige woodi peal, selle nimetatud raha pakki tugewaste pigistades oma kähe käe wahela wõttis ja hüüdis: „See raha on minu, see raha on minu! Ma ütlen: see raha on minu, ma olen seda waewaga korjanud! Oh, ma ütlen: see raha on minu, ta on minu ma olen seda waewaga korjanud!“ ja selle hüüdmise peale tõmbas koha hinge ja suri, aga raha pakk jäi kähe käe wahela seisma, keda ta tugewaste kinni hoidis. Ja waata: raha kurat wiis ta hinge! Oh kui hirmus on selle peale mõelda! Jah, kuidas ja elad, nõnda ja sured!!! —

Kolmas haige oli üks niisugune mees, kes sellest muust rõõmu ei tunnud, kui oma hobusest. Ta lastis igapäew lord hobuse oma aina taha tuua, selle mõttega, et näha jaatks, kas hobune ikka rammus seisab, ja kui ta seda läbi aina nägi, et hobune ilus ja rammus oli, siis naeris ta selle üle ja oli rõõmus. Kõigest sellest nüüd näeme, kuidas kurat ühe tühja asja läbi inimese südame ära warastab ja teda ihu ja hingega oma orjaks teeb. Oh kui palju, palju on niisugusid waesid õnnetumaid hingesid weel täna päew siin maa peal elamas, kes maailma figade küna kallal tühja lestadega püüdwad oma hinge toita, aga elu-wee hallika jätwad nemad maha! (Jer. 2. 13.) Küll on hale ja kahju, kui näed, kui

das ühe inimese meel ja mõistus pimeduse waimu wäega sõlmitud on, ja selle südame tunnistus otsegu raua-märgiga on põletud, (1 Tim. 4, 2.) et ta walet piab iseenele hukatuses uskuma, (2 Tess. 2, 11.) ju põrgu minema, (Jes. 5, 13—14.) sest et ta tõtt ei mõta tunda. Nemad on omas meeles pimedaks saanud, ja on kaugel Jumala elust ära, rumaluse pärast, mis nende sees on, nende südame kõwaduse pärast." (Ewef. 4, 18.; Rom. 1, 21.) Jah, mis inimene ual külvab, seda tema ka lõikab. (Gal. 6, 7—8.)

Mull tuleb siin Jესuse sõna meelde, kes ütleb: „Sest kussa teie warandus on, seal on ka teie süda.“ (Matt. 6, 21.) Ja see on ka tõeste tõsi. Kui inimese warandus on weel maailm, siis on ka tema süda maailma himudega täidetud, ja ta ei mõtle siis mitte nende asjade peale, mis maa peal on. Ja selle pärast ta süda on, seal on ka tema wara. ja selle pärast on ta oma ihu ja hingega. Aga püha Jumal tahab, et inimese süda peab Tema pärast olema, kes ütleb: „Anna, Mu poeg, oma süda Mulle!“ (Sp. sõn. 23, 26.) — „ja siis olen Mina sulle Jumalaks, ja sina pead Minule pojaks olema.“ (Jlm. 21, 7.) — „Oh anna südant Temale, — See on Ta meele järele,“ ütleb püha laulja.

Jah, waata, see on see wahel, mis põrguliste ja taewaliste wahel on. Ei ole muud wahet ühtegi nende wahel, kui see, et taewalised on Jესusele oma südant annud, Jესus on neile üle kõige asjade kõige kallimaks südame waraks saanud, ja seepärast on nemad oma wara, see on: Jესuse juures, ja elawad

Temaga igapäew osa-saamises ja arwawad kõik kaduwad asjad pühkumeks ja roistuks, selle wäga hea ja kalli Kristuse armu tundmise wastu. (Wil. 3, 8.) Aga pörgulised on oma südant kõhnale, see on: kuratile ja tema himudele ära annud, ja seepärast on nemad tema ja tema wara juures, ja peawad temaga osa-saamises elama, peawad tema juures nagu üüri peal olema, peawad seda sööma ja seda jooma, mis nende hinge isand pörgust neile jägab. Sest Jeesus ütleb neile kohtu päetwal: „Ei mitte, minge aga senna oma kohta, waid minge senna paika, mis on walmistatud kuratile ja tema inglitele, elage aga seal tema juures, sest et teie elu ajal olete kangeste tema poole hoidnud, teda uskunud ja teda armastanud; oh, minge aga Minust ära, Mina teid ei tunne!“ (Matt. 7, 23; 25, 41.)

Armas lugeja! Rõigest sellest saad ja aru küll, mis suur ja kallis asi on südame äraandmine Jeesuse kätte, kui kallis südame wara on Jeesus, kui magus ja hea on Temaga osasaamises elada, siin ajalikult ja seal igaweste. Sellepärast ütleb Jeesus: „Aga nõudke esite Jumala riiki ja Tema digust, siis seda kõik peab teile pealegi antama. — Roguge enestele warandust taewas, kussa ega koi ega rooste ei rifu, ja kussa wargad läbi ei laewa ega warasta. — Urge nõudke rooga, mis laub, waid rooga, mis jäeb igawese elusse, mis inimese Poeg teile tahab anda.“ (Matt. 6, 20.; 33. Joan. 6, 27.) Ja apostel ütleb: „Aga kui meil pea toidus ja ihu kätte on, siis peame seega rahul olema.“ (1. Tim. 6, 8.) — „Eks elu enam ole kui toidus, ja ihu enam kui

riided." (Matt. 6, 25.) — Aga kes tahtwad riskats saada, need langevad tiusatuuste ja kõite sisse, ja mitme rumala ja lahju tegeta himu sisse, need wajutawad inimesed alla hulatusse ja äraritmise sisse. Sest raha ahnus on kõiide kurja asjade juur, mis mõningad on püüdnud ja usust äraeksinud, ja nemad on iseendid mitme waluga läbi pistnud. Aga sina, oh Jumala inimene, pögene see eest ära: aga nõua taga digust, jumalakartust, usku, armastust, kannatust, tasandust; wõitle head usu wõitlemist, hakka igawesest elust kinni, seks oled sina ka kutsutud." (1. Tim. 9—12.)

Nüüd lõpetan selle südameliku sootwimisega sedafinast kirja ja ütlen sulle weel: Noh, olgu siis Jeesus sinu südame wara, sinu südame talju ja usu-antur, ja jäägu siis ka Tema igaweste sinu südame waraks, sinu südame osaks, nõnda, et sa wõiksid oma elu sees ja surma tunnil puhta südame tunnistusega ütelda:

„Jeesus on mu ainus elu,
„Jeesus üksi minu rõõm,
„Jeesus on mu suurem õnn,
„Ilma Temata on walu!
„Kõik mu asi hukka saab,
„Jeesus üksi rõõmustab.“

Jah, kuidas ja elad, nõnda ja jured!!!

3-PEA 1462/13

A 5288

[Faint, illegible circular stamp or mark]